

Mál nr. 320/2017

M
og

váttryggingafélagið V v/starfsábyrgðartryggingar váttryggingamiðlunarinnar T.

Ágreiningur um bótaskyldu er sjúkdómatrygging féll niður vegna vanskila á iðgjaldi.**Gögn.**

Málskot, dags. 11.10.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 20.11.2017 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M veiktist skyndilega 23. nóvember 2015 og var greind með heilablóðfall. Í kjölfarið leitaði hún eftir bótum úr sjúkdómatryggingu hjá F. Bótum var hafnað á þeim grundvelli að váttryggingin hefði fallið niður þar sem ekki hefðu verið greidd iðgjöld. Tildrög málsins eru þau að í byrjun árs 2014 var M og eiginmanni hennar tilkynnt að greiðslur hefðu ekki borist fyrir iðgjöld sjúkdómatrygginga þeirra. Í kjölfarið óskaði eiginmaður M eftir því við F að greiðslur vegna váttryggingarsamninga þeirra yrðu skuldfærðar á kreditkort hans. Gekk M út frá því að váttrygging hennar væri virk eftir það. Í símtali 14. desember 2015 við eiginmann M kom í ljós að sjúkdómatrygging M hafi aldrei orðið virk eftir að greiðslur hættu að berast í lok árs 2013.

M telur að T beri bótaábyrgð á því að sjúkdómatryggingin hafi ekki orðið gild aftur þar sem starfsmenn T hafi ekki vandað vinnubrögð sín sem leiddi til þess að iðgjöld vegna váttryggingarinnar bárust ekki. Starfsmönnum T hafi borið að tryggja að greiðslur vegna allra samninga þeirra hjóna yrðu skuldfærðar á það kort sem hann óskaði eftir og að fylgja því eftir að greiðslur yrðu inntar af hendi. M hafi verið grunlaus um að váttryggingin væri ekki í gildi.

V hafnaði bótaskyldu 2. júní 2017 á þeim grundvelli í fyrsta lagi að ekki væri samningssamband milli M og T heldur hafi M tekið váttrygginguna hjá annarri váttryggingamiðlun, Í. Í öðru lagi að símasamskipti um kortagreiðslur séu ósannaðar og í þriðja lagi að M hafi mátt vita að hún hafi ekki verið að greiða iðgjöld fyrir sjúkdómatryggingu. Óumdeilt sé að M hafi fengið tvær greiðsluáskoranir áður en tryggingin var felld niður. Verktaki á vegum T hafi haft samband við eiginmann M sem hafi gefið upp nýtt kreditkort fyrir sínar tryggingar en ósannað sé að það símtal hafi snúist um tryggingar M. Þær greiðslur sem hafi farið á greiðslukort eiginmanns M hafi borið með sér að vera eingöngu vegna iðgjalda hans og hafi verið teknar tvær færslur af kortinu í stað fjögurra áður.

Álit.

Í gögnum málsins er greiðslukortayfirlit M hjá VISA með gjalddaga 2. desember 2013 þar sem eru fjórar færslur frá F. Einnig er greiðslukortayfirlit eiginmanns M hjá VISA með gjalddaga 3. mars 2014 þar sem eru tvær færslur í janúar 2014 og tvær færslur í febrúar 2014. Það er því ljóst að greiðslur M og eiginmanns hennar til F höfðu lækkað. Váttryggingartaki verður að bera sjálfur ábyrgð á því að standa skil á greiðslum og að gæta að því að greiðslur skili sér þannig að váttrygging sé gild. Miðað við framangreind gögn málsins mátti M vera ljóst að ekki voru greidd iðgjöld fyrir sjúkdómatryggingu hennar. Starfsmenn T gátu ekki borið ábyrgð á því að iðgjöld væru greidd og ekkert hefur komið fram í málinu sem sýnir fram á að greiðslufall vegna váttryggingarinnar hafi orðið vegna mistaka starfsmanna T eða annarra sem váttryggingamiðlunin kann að bera ábyrgð á að lögum. M verður að bera hallan af því að hafa ekki gætt nægjanlega að því að sjúkdómatrygging hennar hafi verið í gildi og á hún því ekki rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu T hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu T hjá V.

Reykjavík, 20. desember 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.